

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nabajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Vtisi s prvega zadrúžnega shoda.

(Dalje.)

Ako ni posojilništvo naše samo na sebi v veliki večini čisto poljedelskega značaja, moremo to še manje pripisati ostalemu, nedenarnemu slovenskemu zadrúžništvu. Čisto poljedelski značaj imajo one gospodarske zadruge, ki se pečajo bodisi z nabavo »poljedelskih« potrebščin, ali pa s prodajo poljedelskih pridelkov in izdelkov. Zadrug, ki bi se pečale samo z nakupom poljedelskih potrebščin, nimamo. Prvič, ker so po raznih deželah že proste stanovske organizacije (kmetijske družbe), ki so se že prej pečale s tem in tako ovirale pojav takovrstnih zadrug. Drugič, ker je spojena skupna nabava deloma z drugim poslovanjem denarnih in nedenarnih zadrug. Na Kranjskem se pečajo z nabavo konsumna, kmetijska in gospodarska društva; na Goriskem pa po večini posojilnice. Kjer ni mnogo zadrúžniškega smisla in zanimanja v ljudstvu in kjer ni zadostnega števila upravnikov na razpolago, ne kaže ustanavljati posebnih nakupnih zadrug, nego je bolje, da se, previdno in potrebam razmerno, prikloni to poslovanjsko panogo že obstoječemu posojilništvu. Tako delajo v Šleziji po prizadevanju dr. E. Türk-a, predsednika tamošnje zadrúžne zveze; tako priporoča vladni program za povspenjanje poljedelskega zadrúžništva, ko pravi: »Splošno ne kaže, da bi se za skupno nabavo ustanovljale posebne zadruge. Bolje je, da prevzamejo kreditne zadruge, kakor se to v nekaterih deželah deloma že godi, zadrúžno nabavo poljedelskih potrebščin, kakor gnojilk, krmil, semen, poljedelskih strojev itd., ker omogočuje taka poslovna stroka, da se veliko prihrani pri napravni stroških poljedelskega obrata, in ker služi kot izdatno varstvo proti blagovnemu oduštvu in daje garancijo za nakup dobrih in pristnih vrst blaga«.

Bolje so pri nas zastopane prodajne zadruge. Imamo namreč 62 mlekarških zadrug, 1 žitno skladiščno, 9 bikorejskih, 1 zeljarsko in 1 hmeljarsko zadrugo. Največ mlekarščic ima Kranjska (37), sledijo ji Primorska (21), Stajerska (3), najmanj pa jih ima Koroška (1). Mlekarške zadruge so za gorati del naše domovine največje važnosti. Zato bode trea obrabati na-nje veliko pozornost. Treba bo spopolniti jih v tehničnem oziru, priskrbeti jim strokovno izobraže-

nega personala, pa tudi centralizirati prodajo mlekarških izdelkov. V tehničnem izobraževanju nam bodo koristile mnogo mlekarške šole, ki se snujejo v goratem delu kranjske in primorske dežele. Z veseljem je pozdraviti korak, katerega so storile v tem oziru ljubljanska in celjska zveza, ko so imenovale za pridružene zadruge poleg navadnih revizorjev še strokovno izobraženega mlekarškega preglednika. Njihovemu vzgledu naj bi le sledile še druge zveze, ki imajo opravila z mlekarškimi zadrugami.

Žalostno dejstvo je, da so danes mlekarščice glede prodaje svojih izdelkov pripuščene same sebi, vsled tega tudi postavljene več ali manj neizogibnim posledicam mejsebojne konkurence in izrabljanju od strani odjemnikov-trgovcev. Ako pomislimo, da prebivamo Slovenci danes ob dveh velikih železniških progah, katere obe imajo svoj konec v velikem mestu Trst, bi-li ne kazalo centralizirati celotno prodajo mleka, masla in sira v eno veliko osrednjo mlekarško centralo v Trstu, po vzgledu nižavstrij-ske zadrúžne mlekarne na Dunaju? Ako bi vse slovenske zveze, in posredno pridružene jim zadruge postopale skupno v tem vprašanju, mislimo, da bi se dalo mnogo doseči, navzlic velikim investicijskim stroškom, kateri bi se morali vporabiti v ta namen.

Žitna skladišča drugod sicer lepo napredujejo, za naše razmere pa niso. Edina zadruga te vrste, katero imamo v Sinčivasi na Koroškem, se vedno bori za svoj obstanek, in le spretnemu in požrtvovalnemu vodstvu župnika V. Podgorca se je zahvaliti, da sploh tako lepo in v redu postuje.

Kletarskih in vinarskih zadrug imamo 7, in sicer 1 na Kranjskem, 1 na Stajerskem in 5 na Primorskem. Sicer je na Primorskem precejšnje število konsumnih zadrug, ki se pečajo skoraj izključno le z vnovčenjem vinskih pridelkov svojih članov. Dve zadrugi so zelo važni in poslujejo res kakor gre, namreč kletarsko društvo v Novem mestu pod spretnim vodstvom in vplivom potovalnega učitelja B. Skaličy-ja in vinarska zadruga v Gorici pod vodstvom ravnatelja kmetijske šole, V. Dominkota. Poslednja je za vinorodne razmere naše ožje goriške domovine zelo važna, in le želeli bi bilo, da reši vsaj del obširnega programa, katerega si je postavila ob ustanovitvi.

(Dalje pride.)

poročal, potem so mu pa svetovali, naj počaka nekaj dni v mestu, češ, morda se dotični ljudje dobé in z njimi tudi kolo; škoda, da ne ve, kako se pišejo in od kod so, so pomilovali gospodje policaji nesrečnega Konfuzlja. Obljubili so mu, da takoj obveste brzojavnim potom vso policijsko in orožniško črto od Padove do Treviža.

Konfuzelj pa se je nastanil zopet v tisti gostilni, kjer je prejšnji večer pil še tako brezskrbno in bil tako srečen.

Skrbno je pazil in popraševal po onih branjevkah in po onem nezvestem vozniku, toda zaman; nihče mu ni vedel odgovora, nobeden ga ni hotel poznati niti se spomniti, da bi ga bil kedaj videl.

Na policijo je hodil popraševati vsak hip, ali je že kaj prišlo, a odgovorili so mu vedno enako, namreč — nič. Slednjič so se ga celo naveličali in mu veleli naj jih vender vsak trenotek ne nadleguje, ampak naj počaka nekoliko dni, oziroma naj jim dá svoj naslov, da ga sami obveste, kadar in če kaj zvedo.

»Oh, rad« je povzel Konfuzelj v hudih stiskah »samo lepo vas prosim obvestite me takoj«.

In čakal je, čakal celih šest dni. V tem času bi si bil lahko do dobrega nagledal vse mesto z vsemi njegovimi

Slovenski abiturijentje!

Prosti spon srednješolske vzgoje ste na tem, da boste zazibani v rahlo, a polzko naročje svobodnega akademičnega življenja. Vodstva se vam noče več, a treba vam je prijateljstva, treba merila in opore v akademičnega življenja nevarnem vihranju. Blagor onemu, ki si je pridobil in utrdil prava načela, blagor mu, kateri stopa s trdnimi nazori in trezno sodbo po akademičnih tleh, ker jasno ima začrtano pot in izpolnil bo nade, ki jih stavi nanj zatirano Slovenstvo. V tem smislu vzgajati visokošolsko dijaštvo v značajne delavce med milim nam narodom, mora biti namen resnim akademičnim društvom.

Slovenska so akademična društva, ki vas zovejo v svojo sredo in vendar trojna: loči jih stališče vere, najbolj mogočnega faktorja v prosvetni zgodovini narodov. Jasen odgovor v tem oziru je pogoj jasno zarisaneu programu.

Zanikanje krščanskih načel in boj, neizprosen, največ oseben njihovim zastopnikom je vrhovni princip liberalne struje. Komur je vera fraza, nasprotujoča dostojnosti modernega človeka, ta bo našel v tem okrožju torišče svojemu stremljenju, bil bi boj proti svoji verni materi.

Hinavščina znači radikalno strujo: pod pretvezo, abiturijent še nima svetovnega nazora, in z brezmiselnostjo trditvijo, da je vera v njih organizaciji le stvar posameznika, love v svoje mreže tudi one, ki se še niso odtujili čustvovanju vernega slovenskega naroda. Oboji rujejo proti temelju, na katerem stoje zre naš narod nadepolno v bodočnost; njih delo je negativno in destruktivno, nakar mora nastati osodna praznота, ker nimajo ničesar dati, kar bi utešilo globoko dušo našega rodu.

Naše geslo »Na delo krščansko za slovenski narod!« je naš program. Odločno povdarjamo svoje katoliško prepričanje. Vsako delovanje mora sloneti na principu, ki enotno določa smer. Tak

v praksi življenja in zgodovine edini princip je katoliški, ki je temelj našemu smotrenju. Naše globoko prepričanje je, da obdrži slovenski narod svojo osebnost napram navalom tujih sovragovle, ako stoji trdno nastališču katolicizma ter po teh načelih uravna svoje npravno življenje, kije pogoj duševnemu in gmotnemu napredku. Ne dajte se motiti motnemu sijaju modernega nazora ki je zmes nasprotujočih si naziranj, enoten le po odporu proti katolicizmu, ki prebija vekove in so mu v zasmeh duhovi, katerim resignacija gubandi čelo.

Sedanja doba je doba dela. Kdor razumeva ta pogoj obstoja v času socialnih prevratov, tega osebnost bo trdno zvezana z narodovo, drugi bodo odpali. Zato velja vzgoja v »Danici« pripravi za delo, vztrajno in samozavestno. V to služi znanstveno in socialno medsebojno delo v društvu.

Naše delo velja obstoju in izpolnjenju drugega nam naroda. V naših načelih je katolicizem bistveno združen z delom in narodnostjo; kdor ruši to zvezo, ravna ali zlobno ali iz nevednosti. Komur vzbujajo očitavanja dvom, pridi in poglej! Kdor radi njih zavrže načela, kaže nemoško voljo in nerazsodnost.

Pri nas dobite počitka od naporenega dela, ker društvo goji tudi družabnost.

Vsem, ki jim geslo »na delo krščansko!« ne vzbuja moderne vesti, ki imajo pogum, javno in jasno priznati kot zastareli razvpiti, a večni krščanski svetovni nazor, vsem, katerim bije srce narodnega navdušenja, kličemo; »Da se snidemo kot bratje!«

Za odbor slov. kat. akad. društva »Danica«:

phl. Mirko Božič
predsednik.phl. Izidor Modic
tajnik.

LISTEK.

Konfuzelj v Benetkah.

(Dalje in konec.)

No »svaka sila do vremena«, pravijo bratje Hrvatje in »ogni bel ballo stufa« trde Italijani.

Eksperiment teh dveh izrekov se je pojavil in posrečil tudi na Konfuzlju.

Mož je ternal in javkal dobri dve uri, toda slednjič ga je obvladal spanec in zaspal je trdno in dobro.

Ko se je zopet zbudil, je bilo solnce že visoko na nebu, in njegovi žarki so svetili Konfuzlju naravnost v obraz.

Sprva se Konfuzelj niti ni mogel zavesti, kje je prav za prav.

Čudeč se si je ogledoval svojo naj-novejšo posteljo.

»Ecco il ubriacone, ubriacone«, so se smejali in pravili ljudje, ki so prihajali in odhajali mimo njega.

To ga je streznilo in spomnilo na nezgodo, ki ga je doletela prejšnji večer.

In zopet se je Konfuzlju nakremžil obraz, in zopet je pričel milo jokati.

Slednjič vstane in se odpravi nazaj v Padovo, ovadit in sporočit policiji, kaj se mu je pripetilo.

Tam so vse natanko in »akurat« popisali in zapisali, kakor je Konfuzelj

imenitnostmi vred; toda kaj bo sirota gledal, saj ga ni nič zanimalo, ker mu ni rojilo drugega po glavi kakor samo kolo, in kaj poreče njegova boljša polovica, ako pride domov brez kolesa in še tako pozno.

»Da moram biti ravno jaz tako nesrečen«, je zdihoval neprenehoma v glasovitem botaničnem vrtu, kjer je posedal skoro cele dneve.

No, poleg vseh smol in nezgod, se je navalila in prišla nadenj še ena najhujša.

Konfuzelj je namreč opazil šestega dne o poldne pri kosilu, da se mu je možnjček hudo skrčil; to bi bil sicer lahko storil že poprej, ali vedne neprijetnosti in večne sitnosti so tako otrpnele njegov razum, da je čisto pozabil na to glavno nalogo za vsakega potovalca.

»Moj Bog«, je dejal, »kaj bo pa sedaj, ako ne dobim kolesa nazaj in če ne bom imel denara za vlak«... In stresla je ubogega Konfuzlja mrzlíca, ko se je tega domislil.

Ni mu bilo več obstanka pri mizi, ampak nekaj instinktivnega ga je dvignilo na noge in gnalo naravnost na postajo kjer je mehanično vprašal, ne da bi se bil na to niti kaj pripravil ali vsaj pomislil, kako bo govoril, koliko stane

listek tretjega razreda — seveda — do Kormina.

Ko so mu povedali, je zdirjal kakor besen naravnost na policijo povprašat, ali so že kaj zvedeli o njegovem kolesu.

»Lahko si mislite, da nič«, mu je odgovoril nek komisar ne baš prijazen, »saj smo vam povedali, da vam že sami naznanimo, kadar bo kaj«.

Je že tako, kogar usoda preganja, ne neha tako dolgo, dokler ga ne ubije«, je zajokal Konfuzelj, poslovivši se od moža postave.

»Ni druge, kakor da se odpravim s prvim vlakom, če ne« več si ni mogel misliti, ker mu je vdusil jok ves srčni in možganski organizem.

Pa kaj bi mu ga ne! ako človeku postavijo v italijanskem mestu Padova tako ceno za listek tretjega razreda v poštnom vlakcu do Kormina, da mu ne ostanejo več kot tri krone av. velj., ako si ga kupi in če ima potem od Kormina, do doma še cel dan hoda, kdo bi se ne zjokal!?

In kupil si je listek Konfuzelj, plačal ga je naravnost do Kormina; in v žepu so mu ostale samo še tri svitile kronice; po telesu in na duši pa je bil

Dopisi.

S Tolmnskega. — V štev. z dne 17. jul. t. l. bodril nas je Vaš cenjeni list doslovno tako-le: „Vsi nagovori našega duhovenstva, naših županov in drugih zastopnikov, ki bodo predstavljeni nadvojvodu Franu Ferdinandu, ki nadomestuje pri ti priliki samega cesarja, naj bodo izključno le slovenski“. — To bodrilo je bilo vseskozi opravičeno in edino pravo; a kako naj bi se bili ravnali po tem mi tolminski Slovenci, ko so dobili naši povabljeni k vsprejemu od c. kr. okr. glavarstva v Tolminu v svojih povabilih sledečo izrecno prepoved: „... in opomnim (glavar), da nagovori, kakor tudi izročitev prošelj, peticij itd. ni dopuščeno?“

Dopuščeni so bili nagovori na Kranjskem, dopuščeni v goriškem glavarstvu, v čisto slovenskem tolminskem glavarstvu pa ne! Prosimo, naj se nam pojasni, kdo je tega kriv; potem bomo govorili in pisali dalje.

Puntar.

Od sv. Lucije. — Dolgopričakovana železnica je — stekla. Mnogo se je govorilo o pripravah za otvoritev, dosti črnila se je potrosilo radi uradnih in neuradnih dopisov, še več jeze in nepotrebnega razburjenja pa so naredili izvestni krogi med ljudstvom in to brez povišanja. — Pač skrbni so ti krogi, skrbni, ko treba — zatajiti Slovence.

19. julij je začel pri sv. Luciji z nesrečo. — Za okras nekjh slavolokov je vzelo podjetništvo nekaj Črnogorcev v delo, da nabirajo bršljana, ki bogato rase ob bregu zelene Idrijce. — Mlad komaj 15-leten dečko, blaga duša je bil tudi v to določen. Drzen in vesel kakor je bil vedno, se spravi na hrast ob robu Idrijce, ali veja se mu zlomi in on pade v črez 40 metrov pod njim tekočo Idrijco. Bil je na mestu mrtve. — Črnogorci so „naricali“ tri dni in tri noči za blagim Gjorgjem, a najbolj potrli oče, kateri je zgubil v svojem sinu starostno oporo.

Ta žalostni dogodek je slabo vplival na razpoloženje domačinov. Niti na visoka drevesa jih nisi mogel spraviti, da razobesijo zastave. Še le popoldne, ko se je bližal čas prihoda vlaka — so se ljudje nekako pomirili.

Radovednih gledalcev se je mnogo nabralo. Na Stopcu in na nasprotni brežini je bil človek pri človeku kakor sardale. — A na kolodvor so bili pripuščeni razni občinski zastopi z župani na čelu, uradništvo, vojaštvo, duhovščina, in razna društva kot gosilci iz Tolmina, pevsko in tamb. društvo „Soča“ pri sv. Luciji itd. Lepo je bilo videti to morje slovenskih

potrt, strt do smrti. Na kolo se ni upali več niti misliti; ko se je pa spomnil na dom, ga je nekaj kar zvalo...

Vlak je drvil z vso naglostjo proti Avstriji; že je pretekel Videm, in kmalu je sprevodnik zaklical Kormin.

Dan se je nagibal k večeru.

„Kaj naj storim“, je pomislil Konfuzelj, „večerjati bi sicer bilo treba, toda če bom kaj jedel, zapravim vse, kar mi je še estalo. Bolje, da si kupim listek in se popeljem še nekoliko postaj bližje proti domu, da ne bom tako dolgo hodil“

In storil je tako, nekaj mu je to sicer pomagalo, a popolnoma ne, kajti hoditi je moral navzlic temu še skoro celo noč, da je prišel domov. Čim bolj se je bližal svojemu domu in svoji dragi, tembolj mu je zastajal korak.

Jutro se je že svitalo, in sova je zaskovikala v bližnjem logu zadnji nočni pozdrav, ko je Konfuzelj prestopil domači prag. —

Ženi pa je bil notar povedal, da je Konfuzelj sam pregovoril rankega strica za tisto mašo v Benetkah; in Konfuzelj je prišel domov, brez denara, z drugimi hlačami; lačen in brez kolesa.

Sosedje so si šepetali in kimali z glavami velike skrivnosti, Konfuzlja pa ni bilo osem dni iz hiše.....

trobojnic, ki se je zibalo sem ter tjaliki besnečim valovom, odbijajoč tuji naval. Ni nas strašila afrikanska vročina, tudi neznosna žeja nam ni mogla ubiti zanimanja za slavnost.

Slednjič se vendar pripelje vlak iz Trsta s princem Hohenlohom, kateremu se predstavijo razni zastopi. Princ je vsprejel z prirojeno mu fineso poklone, in potem obrnil svojo pozornost raznim dostojanstvenikom.

Med tem pride otvoritveni vlak ozaljšan z zelenjem. — Šolska mladina, kateri je bilo pač zelo neprilичno stati na solncu in trpeti veliko žejo, je zapela cesarsko pesem. Nadvojvoda stopi iz vlaka in med živahnimi „živio“ klici se poda k raznim zastopnikom, izmed katerih je spolnil svojo narodno dolžnost v polnem obsegu župnik od Sv. Lucije, ki je nagovoril nadvojvoda — slovenski Bilo komu drago ali ne — to je edino prav! Nadvojvoda se je prilično dolgo vstavil pri posameznih osebah, zlasti pri gosp. bar. Winklerju, itd. potem pastopil v dvorni vlak med gromovitimi „živio“ klici in se odpeljal proti Kanalu.

Po tem oficijelnem delu slavnosti so se združili tolminski pevci s pevskim društvom „Soča“ pri sv. Luciji in so skupno zapeli pred peronom Volaričev: „Slovenski svet, ti si krasan“ lepo in ubrano, kar je izzvalo živahen aplavz. (Tolminsko glavarstvo je skrbelo, da se ni smelo prej peti).

Nato so se društva uvrstila drugo za drugim in odkorakala na čelu tolminskih ognjegasev na trg k sv. Luciji. — Tu so spet zapel združeni pevci „Slovenski svet“ in se razšli po gostilnah krotiti neukročeno žejo.

Saksid, 22. julija 1906. — Potovanja prestolonaslednika zdaj ob odprtji železnice Bohinj-Trst je bilo krasno. Pa nobena postaja ali vas ob ti železnici se ni tako skazala kakor Saksid, ki leži med postajama Prvačina in Rihenberg. Ko je šel dne 19. t. m. vlak iz Gorice v Trst mimo Saksida okoli 6. popoldan, je bil trojni slavolok narjen ob progi pod Saksidom, in sicer srednji obrnjen proti železnici, z napisom: Živijo naš prestolonaslednik! in dva stranska v pošev, da se je lahko bralo: Prosimo postajico Saksid-Zalošče! — Truma ljudstva, Saksidovcev in Zaloščanov je bila tako-le vrejena: v prvi vrsti so stali veterani v civilni obleki s svojimi svetinjami na prsih; njim na čelu starešina France Saksida. Zad za to vrsto so stali možaki. Na levo od teh, pa v njih vrsti odrasli fantje in dalje šolska mladina možkega spola. Tako ob desnici možakov najprej žene, mnogo njih z otrokom v naročju, na to dekleta in po tem šolska mladina ženskega spola. Ko je vlak prišel, so vsi ti pozdravili prestolonaslednika z mogočnimi „živio“ klici, ki so nehali, ko je vlak vže daleč odšel.

Ker je bila ta truma zvedela, da se bo prestolonaslednik še tisto noč vrnil, so sklenili ne iti spat, temuč ga pričakati in mu napraviti razsvetlavo in kres. In tako se je tudi zgodilo. Ko je vlak ob 2. uri in 10 minut tekkel sem dol iz Rihenberga, smo Saksidovci prižgali tisoč in še več lučic, lepo število balončičev in kres. Od rihenberške strani dol je bil pogled impozanten, ganljiv, in vlak videvši kakor morje ognja pred seboj, se je začel vstavljati preden je stopil na železni most pred Saksidom. Zvedevši, da je vse varno, je šel vlak počasi dalje in je prišel pod Saksid v taki svetlobi lučic, balončičev in kresa, da bi bil lahko iglo na tleh našel. Vsa truma ljudstva pa je začela vpiti: Živijo, živijo brez konca, dokler ni vlak še zmirom počasi se pomikaje izginil v daljni temi. Tako slavnost kakor mi ni nihče napravil našemu prevzvišenemu prestolonasledniku, in ako bi cesarska hiša vedela, kako ji je našo ljudstvo vdano, bi se čudila. V resnici kri in blago za cesarja žrtvovati je naše ljudstvo vselej pripravljeno.

Pripomnim pa pri tem, da sta Saksid-Zalošče prosila za postajico z enominutnim čakanjem osebnih vlakov; pa žalibog, do zdaj še zastoj.

En Saksidovcev.

Politični pregled.

Volilna reforma.

V soboto je imel odsek za volilno reformo svoj najkritičnejši dan. Ta dan so glasovali o kompromisu glede pokrajin: Češka, Moravska, Galicija, Tirolska in Štajerska. Potreba takega kompromisa je nastala vsled zahtev Nemcev in Čehov za povišanje mandatov na Češkem in Moravskem, Nemcev in Italijanov za povišanje mandatov v Tirolu, vsled protesta štajerskih Nemcev p oti 7. slovenskemu mandatu in slednjič, vsled zahteve Poljakov in Malorusov za povišanje njih mandatov. Poslednji so se namreč oglašili s to zahtevo zato, da se izravna nerazmerje med slovanskim blokom, ki bi navstalo vsled povišanja mandatov na korist Nemcev in Italijanov.

Kompromis je bil vsprejet v poimenskem glasovanju z 28 proti 19 glasom. Po tem kompromisu dobe:

Češka 130 mandatov, Moravska 49, Tirolska 25, Štajerska 30 in Galicija 106. Zato bodo na Češkem imeli Nemci 5 mandatov več nego po Hohenlohejevem načrtu, Čehi pa 3; na Moravskem bodo imeli Nemci en mandat več, Čehi pa 2; na Tirolskem Nemci 2, Italijani pa enega več. Na Štajerskem Nemci enega, Slovenci enega; Poljaki bodo imeli tri mandate več, Malorusi pa enega.

Proti predlogi so glasovali vsi nemški poslanci Češke, Čehi in vsenemca Stejn in Malik ter poslanci ustanovnega velikega posestva; za predlog so glasovali vsi drugi Nemci, Poljaki, Italijani, Slovenci, Malorusi in socialist Adler.

Potemtakem bo imela posl. zbornica, voljena po novi volilni reformi, 516 poslancev, in sicer 233 nemških, 108 čeških, 80 poljskih, 34 rusinskih, 37 jugoslovanskih, 19 italjanskih in 5 rumunskih. Slovanskih poslancev bo torej potem takem 259, neslovanskih pa 257.

Intervencija Avstrije na Ruskem.

V sobotni seji ogrskega drž. zbora je vprašal posl. dr. Gratz ministerskega predsednika dr. Wekerla, kaj je na govorici, katero so prinesli zadnje dni razni listi, da nameravati Avstrija in Nemčija poslati svoje čete na Rusko, da bi se s tem zaprečila tam splošna revolucija. Min. preds. Wekerle je odgovoril, da so take govorice popolnoma izmišljene.

Dogodki na Ruskem.

Položaj na Ruskem je zopet jako kritičen, in noben si ne more danes misliti, kaj lahko prinesejo najbližji dnevi ruskemu ljudstvu. Car je namreč v nedeljo razpustil duma in določil, da se na novo izbrana дума snide še-le 5. marca 1907. Ta carjev ukaz je napravil na vse politične kroge v Rusiji kakor tudi zunanaj Rusije jako mučen utis. Nad Petrogradom je razglašeno obsedno stanje. — Carjev ukaz je bil razglašen v nedeljo zjutraj ob 4. uri. Poslopje dume in več inozemskih diplomatskih poslopij so zasledli vojak.

Poslanci so odpotovali na Finsko, kjer se bo vršilo posvetovanje o položaju provzročnem vsled razpusta dume.

Tudi v ministerstvu so nastale spremembe. Dosedanji min. predsednik Goremikin je odstopil. Njegov naslednik je postal dosedanji minister za notranje reči Stolepin, ki bo pa še za naprej vodil posle notranjega ministerstva.

Tujezemski listi pa priobčujejo najrazličnejše govorice o revoltah v armadi in celo tudi o revolti na dvoru, katere pa koj drugi dan preklicujejo. Tudi o atentatu na Pobjedonosceva se mnogo piše te dni po listih.

Pravijo namreč, da se je pod njegovo pisalno mizo razpočila bomba, k sreči takrat, ko njega ni bilo v

sobi, kar ga je pri vsem tem tako prestrašilo, da se je mogel podati v posteljo.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ prejelo upravnništvo: Nabralo se je pri otvoritvi bohinske železnice v krčmi g. Jos. Muni pri Sv. Luciji 16 K in 1 v. — In sicer so darovali: Ivan Kragelj, magaziner 1 K 10 v; Francišek Kovačič, pečovodja 1 K 60 v; Neimenovan 1 K 20 v; Fr. Švara, kaplan 1 K 20 v; Muni Peter, posestnik 1 K; Medvešček Janko, sprevodnik 1 K; Pregelj Josip, posestnik 1 K 20 v; Stigar Josip 50 v; Rijavec Matija 50 v; Kenda Mici 40 v; N. N. 20 v; Ignacij Šuligoj, urar 1 K; Josip Muni in družina 3 K 47 v; N. N. 34 v. Srčna hvala!

Smrtna kosa. — V Komnu je umrl v soboto dne 21. t. m. po kratki bolezni tamošnji davkar, g. Ivan Žvokelj, doma iz Gorenje Branice. Pogreb je bil včeraj. Pokojnikovo truplo so prepeljali na domače pokopališče v Gorenjo Branico. N. p. v. m.

Odlikovanje. — Cesar je dovolil, da se dvornemu svetniku Franu Legatu, svetniku deželnega sodišča v Trstu povodom njegovega umirovljenja izreče priznanje za izvrstno službovanje. Svetnik višega deželnega sodišča Artur Fleischer v Trstu je dobil povodom umirovljenja naslov dvornega svetovalca.

Imenovanje. — Okrajni glavar dr. Ernest Pipitz je imenovan namestniškim svetovalcem c. kr. namestništva v Trstu. Stavbeni adjunkt pri poštnem in brzojavnem ravnanstvu v Trstu Katon Romano je imenovan inženirjem za državno stavbeno službo v Trstu.

Trgovinski minister je določil dosedanjega združnega inštruktorja v Gradcu, okrajnega komisarja dra Mermana Blodiga, združnim inštruktorjem za Primorsko in Kranjsko v Trstu.

Zadnji prizor pri odhodu Nj. c. kr. visokosti nadvojvode. — Ko so godbe odigrale cesarsko himno v zadnji pozdrav, je velika množica odličnih mož zaorila krepki slovenski „živio“. Nadvojvoda, stoječ na pragu v vagon, je ves čas prijazno odzdravljaval. Množica pa je ponavljaje mu klicala živijo, dokler ga ni vlak odpeljal. To je bil zadnji pozdrav iz Gorice našemu bodočemu cesarju.

K otvoritvi bohinske železnice. — Dodatno k našemu popisu slovesne otvoritve bohinske železnice, zamoremo tudi še naznaniti, da je bila c. kr. Visokost, prejšnji nadvojvoda Franc Ferdinand najprijetneje iznenaden in ginjen od prisrčnih ovacij, ki so se mu prirejale ob njegovi vožnji skozi okraj goriški. Visoki gospod je blagovolil to opetovano zatrditi voditelju c. kr. okrajnega glavarstva goriškega, dvornemu svetovalcu grofu Attems, ki ga je spremljal.

Njegova c. in kr. Visokost gospod nadvojvoda blagovolil se je izjaviti z izrazi osebitega zadovoljstva o posebno svečanem in krasnem sprejemu, ki se mu je priredil na kolodvoru v Gorici; občudoval je tudi prelepo lego deželnega stolnega mesta, kjer se je mudil vže pred 28 leti.

Sprejemi na postajah v Kanalu in Rihenbergu, kakor tudi udanostni pozdravi na drugih postajah v goriškem okrajnem glavarstvu, zlasti pa efekta polna razvrstitev krajevnih oblastev, družtev, šolske mladine in v obilem številu došlega prebivalstva v Solkanu v bližini ondotnega, velikega mosta preko Soče, je Njegovi c. in kr. Visokosti posebno dopala.

Peronske vstopnice. — Peronske vstopnice na postajah nove železnice na Jesenicah, na Bledu, v Gorici in v Trstu, ki bodo veljavne za jeden mesec, dobivale se bodo na imenovanih postajah in bodo stale 3 krone.

Osební promet na bohinski železnici. — Včeraj se je torej izročila bohinska železnica javnemu prometu. Ta dan je bil posebno osebni promet jako velik. S prvimi tremi vlaki, ki so došli iz Trsta se je odpeljalo samo od tam 750 oseb.

Javen shod trgovskih pomočnikov. — V nedeljo ob 11. uri predpoldne so imeli na vrtu hotela „Central“ Goriški trgovski pomočniki javen shod katerega se je udeležilo tudi mnogo drugega občinstva iz delavskih krogov različnih strok. Na shodu je bila vsprejeta resolucija, ki zahteva tudi za goriške trgovske pomočnike popolni nedeljski počitek za celo leto, kakoršnega trg. pomočniki po nekaterih drugih mestih že imajo.

Vročina. — Včeraj smo imeli v Gorici jako vroč dan. V senci smo imeli 32° na soncu pa 42° C toplote.

Občni zbor. — Goriškega kmetijskega društva. — Opozorjamo še jedenkrat, da bo imeto „Goriško kmet. društvo“ dne 26. t. m. v prostorih hotela „Jelen“ svoj občni zbor, na katerem se bo vršila volitev drugega podpredsednika kakor tudi volitev 8 odbornikov.

Možatost veleindustrije O. Lenassija v Solkanu. — Solkanske starešinstvo je v svoji seji, pri kateri je bil navzoč tudi starešina veleindustrije O. Lenassi, sklenilo, da razobesi o priliki slovesne otvoritve bohinske železnice po vasi in ob železniški progi le slovenske zastave. G. župan je vprašal potem v zasebnem pogovoru g. Lenassija, ki ima tik železniške proge tudi svoje zemljišče, da-li smejo tudi na to zemljišče posaditi kole ter na njih razobesiti slovenske zastave. G. Lenassi je v to brez vsakega ugovora privolil. Ko so pa bili koli že postavljeni, in so raz njih že vihrale slovenske trobojnice, morali so se koj odstraniti. To pa je Solkanec hudo razburilo, in na robaš g. Lenassija padla je marsikatera prav grenka beseda, in sicer po vsej pravici. G. Lenassi, ki je moral na lastna ušesa marsikatero grenko opazko slišati, prišel se je g. županu izgovarjati, češ, da ni on kriv, da so se z njegovega zemljišča odpravile slovenske zastave, ker ga takrat niti doma ni bilo. Ko so pa vprašali njegovega hlapca, kdo je vkazal odstraniti zastave, je ta dotičnikom naravnost povedal, da je bil sam g. Lenassi oni, ki je to savkaval. Vseled tega pa je nastala razburjenost proti njemu med Solkanci še večja. No, zdaj so Solkanci tega gospoda do dobrega spoznali, in sram bi moralo biti onega Solkanca, ki bi pri prihodnjih obč. volitvah oddal svoj glas takemu „možbeseda“.

Nelepe reči o državnem poslancu Oskarju Gabrščeku prinaša tudi sobotni „Slovenec“. „Slovenec“ piše namreč: „V včerajšnji seji državnega zbora je predsednik javno razglasil, da član vol. odseka Oskar Gabršček zgubi svoj mandat v odseku, ker je zaporedoma od štirih sej odseka brez opravičenja izostal! Namesto dičnega Oskarja se je potem takoj volil Srb Vujatović. — Komentara pač ni treba. Pač pa treba povdarjati, da je Gabrščekova malomarnost tem večja, ko je od njegovega glasu odvisna bila nemška večina ali manjšina v odseku. Nemške stranke imajo namreč same zase večino v odseku zoper vse druge stranke, če od poslednje le eden sam poslanec manjka. In ta edini, ki je pomagal Nemcem do stalne večine v odseku, je bil dični reprezentant „liberalne misli“ iz lepega Tolmina. Predsednik odseka, dr. Ploj, mu je menda trikrat brzojavil, naj pride na Dunaj izvrševati svojo dolžnost — a dični Gabršček ni dal niti odgovora, še manj pa je sevé prišel. No, sedaj mu sploh ne bo treba hoditi, ker je iz odseka ven vržen. Tako liberalni poslanci zastopajo ljudstvo! Vse to pa vzornega liberalca ne bo prav nič motilo: V tolminskih hribih bo naprej vlekel dijete in — svoje volilce.“

Dijaki v Kojškem prirede dne 19. avg. veselico, kar naj blagovoli sprejeti slavno občinstvo na znanje. Ob enem prosijo dijaki bližnja društva, da bi ne prirejala na isti dan veselice. Vspored objavijo pravočasno. Dijaki.

Predor, ki velja namesto 10.000 kron — štiri milijone kron je predor Bukovo na Goriškem. Prvotno ondi ni bil nameravan predor in so hoteli železnico speljati okoli višine ter so deloma že pričeli. Morali bi pa odplačati nekemu možu za hišo in druge stvari 10.000 K, a država tega trdovratno ni hotela ter je raje gradila predor, ki jo je vseled raznih nezgod stal štiri milijone kron. Kdor se vozi ondi mimo, lahko iz železniškega voza opazi ono znamenito hišico.

Korni poveljnik Succovaty mora biti pri irendentarih posebno priljubljen. Ko je v četrtek po dohodu dvornega vlaka v Trst se pripeljal k Volpichu, se je na cesti čulo par ostrih žvižgov. Nakrat se oglase gromoviti zavij-klici, ki so predrzne žvižge irendentarjev zadušili.

Vojaške ustanove. — Poveljništvo dopolnitvenega okraja 97. pešpolka naznanja, da so razpisane 4 ustanove grofa Codroipo, vsaka v znesku 84 kron. Za te ustanove se sme prositi samo jedenkrat, t. j., kdor je že jedenkrat jedno takih ustanov dobil, nima več pravice zanj prositi. Pravico do teh ustanov imajo: ubožne hčere vojakov, ki se imajo poročiti, kojih očetje služijo ali pa so kedaj služili v avstrijskih polkih, kakor tudi hčere invalidov, ki se nahajajo v hiši invalidov na Dunaju in ki so bile rojene od zakonskih starišev, in sicer takrat,

ko se je oče nahajal še v aktivni službi. — Prošnje, katerih ni treba kolekovati, opremljene s krstnim listom in z ubožnim spričevalom, se imajo doposlati okr. dopolnitvenemu poveljništvu pešpolka št. 97. v Trstu.

Občinske volitve v Veprinu. — Hrvatska stranka je propadla pri teh volitvah vsled nečuvnega postopanja komisije, ki je v III. razr. zavržla 40 hrvatskih glasov, da je dosegla 8 glasov italijanske večine, v drugem razredu pa je črtala 7 hrvatskih glasov, da so dobili Italijani 2 glasova večine. Vložen je seveda priziv.

Popust na davkih. — Finančno ravnateljstvo v Trstu naznanja: V smislu čl. IV. do XI. postave z dne 25. oktobra 1896 št. drž. zak. 220 je določen za l. 1906 sledeči popust na davkih, in sicer na zemljariini 15%, na hišnorazrednem davku in na hišnonajemniškem davku 12½%. Popust ta pa ne velja tudi za deželne in občinske naklade, ki se bodo morale plačati od cellega zneska zgoraj imenovanih davkov.

Gozdni požar. — Kakor nam pri-povedujejo, je železniški stroj vlaka, ki je vozil včeraj zjutraj iz Gorice proti Trstu, provzročil v štanjski Gori gozdni požar ter je vsled tega pogorelo kake 3 hektare občinskega gozda.

Poziv! — Dne 12. avgusta t. l. se odkrije ob 11. uri dopoldne v Postojni na glavnem trgu M. Vilharjev spomenik.

K tej narodni slavnosti, katere spored se pravočasno v listih objavi, vabi podpisani odbor aljudno vsa narodna društva, čitalnice, telovadna društva, gasilna društva itd., da se slavnosti korporativno, če le mogoče z zastavami, ali vsaj po deputaciji udeležijo.

Posebni vabil odbor ne bode razpošiljal.

Za slučaj, da se odzove vabilu zadostno število udeležencev, priredita se posebna vlaka iz Ljubljane in Trsta.

Da se more za udeležnike vse potrebno priskrbeti, obrača, se podpisani odbor do slavnih društev s prošnjo, da nam najkasneje do 5. avgusta t. l. sporoče, ali se udeležijo slavnosti in vsaj približno s koliko člani.

V postojni, dne 14. julija 1906.

Odbor za M. Vilharjev spomenik.

Josip Lavrenčič,

predsednik.

Vabilo na XXI. redno veliko skupščino „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, ki se vrši v Logatcu v četrtek, dne 2. avgusta 1906. leta. Vspored: I. Sv. maša ob ½10. uri v župni cerkvi v Gorenjem Logatcu. II. Zborovanje ob ½11. uri na vrtu, oziroma v salonu hotela „Kramar“ v Dolenjem Logatcu. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev*) družbinega vodstva: a) 4 udov za upravilno dobo 3 let. b) 1 uda za upravilno dobo 2 let. c) 1 uda za upravilno dobo 1 leta.

Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Dr. Ivan Milan Hribar, 2. Ivan Murnik, 3. Dr. Ivan Svetina, 4. Andrej Zamejic. Med letom sta izstopila 1. Ivan Hribar in 2. Anton Žlogar. 6. Volitev namestništva (5 članov.) 7. Volitev razsodništva (5 članov).

Razbit shod. — V petek sta poskusila v Ljubljani dr. Tavčar in dr. Triller spet svojo srečo, da bi popravila nekoliko blamažo, katere ju je doletela dne 12. t. m., ko so jima kršč. socijanci in socijalni demokratje razbili shod, na katerem sta hotela govoriti o volilni ali pravzaprav proti volilni reformi, kajti njuni somišljenik, drž. posl. Plantan je v neki seji volinega odseka naravnost povedal, da sta on in njegova stranka proti volilni reformi. Dr. Tavčar in dr. Triller sta namreč sklicala v ljubljanskem „Mestnem domu“ v petek spet javen shod. Da bi pa ta shod vsaj deloma vspel, koledovala sta pri soc. demokratih za pomoč. In ker jima niso soc. demokratje naravnost odrekli pomoči, bila sta že skoro gotova, da bo shod s pomočjo njunih liberalnih somišljenikov in socijalnih demokratov tudi v resnici vspel, a varala sta se bridko, kajti ljubljansko delavstvo, ki je liberalnega farbarja že do vrh glave sito, na-

*) Iz § 14. glavnih pravil: Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: a) pokrovitelji; b) udje družbinega vodstva; c) udje družbinega nadzorništva in razsodništva in d) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsakih 50 družbenikov eden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

§ 15.: Podružničnim zastopnikom je dovoljeno pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Iz § 16.: Vsako leto izstopi ena tretjina družbinega vodstva. Nadzorniki in razsodniki pa iznova.

stopilo je v takem številu na shodu, da je imelo na njem večino. Ker je imelo na shodu večino, hotelo je imeti po vsi pravici tudi svojega predsednika. No, liberalci so pa bili tako liberalni, da se niso prav nič zmenili za to večino in da so meni nič tebi nič, kar tako po svoje postavili za predsednika shoda dr. Trillerja. To je dalo povod, da so začeli delavci odločno protestirati zahtevajoč predsednika, katerega si izvoli večina. Ker niso hoteli liberalci taki zahtevi ustreči, bila je razburjenost med delavci vedno večja in prišlo je konečno do pretepa, vsled česar je bil vladni komisar prisiljen zaključiti shod. Ta je bil najbrže zadnji javni shod, katerega so liberalci sklicali v Ljubljani.

Slovenski značaj realke v Idriji. — Pod tem naslovom piše „Slovenec“: Odlok, s katerim je bilo dovoljeno, da se razširi nižja realka v višjo, je v toliko zanimiv in velevažen, ker se dovoljuje slovenski jezik kot učni. V odloku stoji: „Obenem je dobil c. kr. deželni šolski svet pravico, da, če se zakoniti pogoji izpolnijo, dovoli otvoritev višjih razredov. Dalje je Njegova prevzvišenost odobrila ustanovno listino, kakor tudi predloženi učni načrt, tega pa z izpremembo, da se vpelje slovenski učni jezik le za tiste posamezne učne predmete višje realke, za katere so aprobirane, v slovenskem jeziku že spisane učne knjige, oziroma šele tedaj, ko se take knjige spišejo. Sicer se je načeloma pripoznalo, da proti slovenskemu učnemu jeziku ni nobene zapreke.“ — V spominu nam je še, kako se je razbohnalo v svet, da bo idrijska realka slovenska, ta prosvetni namen novega zavoda naj bi odtehtal žrtve, ki jih prinese občina, to je prebivalstvo, kateremu je zlasti sedanja uprava kaj malo simpatična. Leta potekajo, a vedno manj predmetov se uči v slovenskem jeziku. Izgovor je lahak: nimamo učnih knjig. Šesto leto že teče in profesorski zbor, ki je javno zaznamoval kot svojo nalogo, da oskrbi nove učne knjige, kateremu se je izplačala postavna vsota za par tedenskih ur, ta zbor je spal, mesto delat; danes stojimo pred žalostnim dejstvom, da se na slovenski realki v Idriji poučuje v šestem razredu edino slovenščina v slovenščini. Toda sodimo milejše; morda piše idrijsko profesorsko osebje izvirna dela, za kar je treba več časa; v tem slučaju pa tudi opravičeno zahtevamo samostojna dela, boljše kot bi bili prevodi, ki jih dogotove srednješolski profesorji v stroki, ki jim je znana, vendar lahko v enem letu! — Smatra naj se to ne kot zlobno napadanje, nerednosti nam silijo pero v roke, gre nam za stvar!

Trgovina s človeškim mesom. — Aretovana je bila v Trstu neka 60 letna ženska, kjer je tožena, da se bavi s trgovino z dekletji. Marija F., doma iz Črnega vrha v Istri, je bila brez službe. Naletela je na ulici na ono žensko, ki jo je vprašala, bi li hotela iti služiti v Videm. Marija je ponudbo sprejela. Dne 9. t. m. je Marija odšla iz Trsta. Šele ko je bila v Vidnu, je reva zvedela, da je namenjena za neko — tolerančno hišo. Ko je to zvedela, se je že vozila v kočiji s kolidvora proti oni hiši. Hotela je skočiti iz kočije in pri tem se je ozrla nazaj. V tem je pa zagledala svojega zaročenca. Njemu je bila namreč povedala, da gre v službo v Videm. A on, ker se mu je to čudno zdelo, je šel skrivaj za njo z istim vlakom. To je bila njena rešitev. Seveda sta potem prišla skupaj nazaj v Trst, in tu prijavila dogodek na policiji. Policija je dala starko takoj aretovati ter jo je oddala c. kr. deželni sodnji.

Roparji napadli vlak in ga oropali. — Blizu Badimpešte so v petek po noči oboroženi roparji ustavili vlak ter pobrali iz njega vse kar je bilo kaj vredno. Potem so pa izginili. Tako so brzojavili listom v soboto iz Badimpešte. Ako je kaj resničnega na tem, potem vladajo na Ogrskem res lepe razmere.

Rooseveltova hči na Reki. — Alice Roosevelt z ženinom Longworthom pride obiskat grofa Apponyija na Ogrsko in odtod pojde na Reko, v Cirkvenico, kjer ostane nekaj dni, in v Carigrad.

52 potresnih sunkov so čutili od nedelje do petka v Teksasu v Ameriki. 3000 prebivalcev broječe mesto Socorro je v razvalinah. Ljudstvo beži. V bližini mesta Socorro se nahaja neki ugasi ognjenik.

26 oseb vsled eksplozije težko ranjenih. — V vasi Boskovic blizu Brna je dne 22. t. m. predpoludne v kleti nekega trgovca, kjer so bile eksplozivne snovi, izbruhnil požar. Med gašenjem sta bili dve eksploziji, vsled česar je bilo 26 oseb težko, več drugih pa lahko ranjenih.

Tovarna olja zgorela. — V torek je zgorela v mestu Bordeaux tovarna olja, katere lastnik je bil Morel. Požar se je razširil na prostoru, ki zavzema nad 50 tisoč stirijskih m. Škodo cenijo na 3 milijone frankov.

Povodnji na Japonskem. — „Daily Telegraph“ poroča, da so v srednjih pokrajinah Japonske veiki povodnji. Železniški promet je ustavljen. Okolica pri Kofu je spremenjena v velikansko jezero. Utonilo je tudi velikansko število ljudi. Sodijo, da je povodenj napravila več milijonov jenov škode. Prebivalstvo je iskalo zavetja v templjih in zavetiščih. Ljudje so v sili splezali tudi na strehe ter od tam prosili pomoči. V Matsumoto je pod vodo 4000 poslopij. Rudniki za baker so pod vodo.

Ajdovsko - vipavska podružnica „Slov. plan. društva“.

(Konec.)

Tribuša z rečico Tribušico; pred nami Tolminsko, Krn, Triglav itd. skoraj vse ono, kar smo videli z Golakov; na levi lokvarska vas Lazna, na desni Mrzlarupa, Vojsko, Karavanke itd. itd. Lepo je tukaj, tako lepo, da si vsakdo, ki je že bil enkrat na tem kraju, želi še drugič priti.

Ta razgled ima nekaj tajnostnega, nekaj posebnega, in vsakokrat ko tu sem pridem, zdi se mi, da vidim nekaj novega.

„Nazaj v planinski raj!“ — kliče Gregorčič. In res so to tajnostni kraji, kjer pozabi človek, vsaj za nekaj časa, tuge in gorja; tukaj se naša duša oživi, okrepča in postane vesela. Od tukaj, iz teh jasnih višav, iz teh krajev — brez greha — spoznamo in motrimo ta lepi svet, to neumljivo božje stvarstvo in to večno lepo naravo. Od tukaj iz teh azurnih viščin občudujemo našo drago domovino. Šele sedaj vidimo, koliko bogastva, lepote in krasote se nahaja na tej rodni slovenski zemlji. Tukaj nas prešine ona iskra gorke domovinske ljubezni, da nehote vskliknemo s pesnikom Cegnarjem:

Okleni se predrage domovine,
Posveti v blagor srce jej in dušo! —

Loterijske številke.

21. julija.

Trst	55	38	8	35	13
Linc	28	76	57	13	22

Vozni red bohinske železnice.

Iz Gorice odhajajo na Jesenice sledeči vlaki:

Osebn. vlak	6.20 zj.,	prih. na Jesenice	9.09 zj.
Brzovlak	7.56	„ „ „	10.20
Osebn. vlak	10.49	„ „ „	1.42 pop.
„ „	3.10 pop.	„ „ „	6.—
Brzovlak	4.46	„ „ „	7.11
Osebn. vlak	8.53	„ „ „	11.36

Iz Gorice v Trst:

Osebn. vlak	8.04 zj.,	prihod v Trst	9.55 zj.
Brzovlak	11.47	„ „ „	1.20 pop.
Osebn. vlak	5.29	pop. „ „ „	7.20
„ „	7.05	„ „ „	8.55
Brzovlak	8.20	„ „ „	9.55
Osebn. vlak	4.01 zj.	„ „ „	5.50 zj.
„ „	5.50	„ „ „	7.55 pop.

Prihod v Gorico. Iz Trsta:

Brzovlak	7.51 zj.,	odhod iz Trsta	6.15 zj.
Osebn. vlak	8.45	„ „ „	6.40
„ „	10.38	„ „ „	8.35
„ „	3.02 pop.	„ „ „	12.55
Brzovlak	4.41	„ „ „	3.05 pop.
Osebn. vlak	8.43	„ „ „	6.40
„ „	6.30	„ „ „	4.20

Z Jesenic:

Osebn. vlak	7.55 zj.,	odhod z Jesenic	5.25 zj.
Brzovlak	11.42	„ „ „	9.29
Osebn. vlak	5.19 pop.	„ „ „	2.35 pop.
Brzovlak	8.15	„ „ „	6.05
Osebn. vlak	9.45	„ „ „	7.15
„ „	3.55 zj.	„ „ „	1.31 zj.

Anton Kuštrin, trgovec v Gorici Gosposka ulca št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Milsveče prve in druge vrste, namreč ob ½ kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdicvega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Dvokolo

v dobrem stanu je na prodaj. Več se izve v „Centralni posojilnici“.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

POZOR!

Podpisano naznanja, da je začelo »Vinarsko in gospodarsko društvo« v Komnu svoje redno delovanje. — Otvorilo je v znanih „Švarovih“ prostorih gostilno preskrbljeno s prenočišči in izvrstno kuhinjo.

Skrbela se bode vedno za kraški teran in bela vipavska vina prve vrste, nizke cene in točno postrežbo.

Društvo bode imelo zalogo pristnih domačih vin, odpošiljalo bode naročiteljem v množinah nad 56 litrov, kraški teran in bela vipavska vina in bode sploh skrbelo, da zadovolji vsestransko svoje obiskovalce in odjemalce.

NAČELSTVO

„Vinarskega in gospodarskega društva“

V Komnu, dne 17. julija 1906.

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo po 5%

z 1% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge je nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Št. 23

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa cerkveno-skladovnega odbora v Gorjanskem z dne 14. maja 1906 in 1. julija 1906 se prodaja v Gorjanskem dne 19. avgusta ob 10. uri zjutraj v občinski pisarni na javni dražbi staro kuratišče, hiša št. 91 z dvoriščem, parc. št. 22/2 davčne občine Gorjansko in objednem s hišo tudi obzidan vodnjak pred hišo.

Izklicna cena za hišo in vodnjak je 2200 K. Vsak dražilec mora pred dražbo položiti 10% izklicne cene kot varščino. Ostali dražbeni pogoji se lahko pregledajo pri predsedniku.

V Gorjanskem, dne 21. julija 1906.

Cerkveno-skladovni odbor.

K. Oblak,
predsednik.

„Narodna Tiskarna“ priporoča vizitnice.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

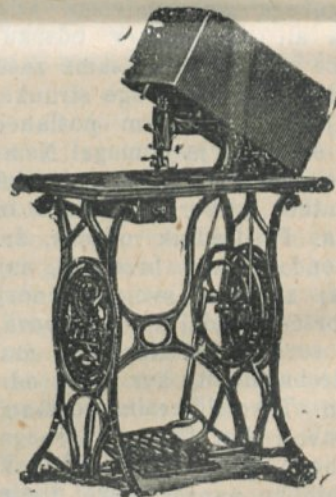
Poprava in komisij-ska zaloga, zastopstvo dvokoles Waffenrad z dvoletnim & Royal enoletnim jamstvom pri

Batjelu,

Stolna ulica št. 3. — GORICA — Stolna ulica št. 3.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne oboroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Izjava.

Podpisani si dovoljuje naznaniti častiti duhovščini, da je sprejel delavnico spoštovane firme

Teodorja Slabarnja

Via Morelli št. 12.

Obljubljuje ob enem, da se bo držal navad in stopinj neha-joče firme, izdelujoč vsakovrstne cerkvene posode iz katere-koli kovine, po vsakem predpisu ter jih prirejeval z ozirom na potrebo krasne in fine s tako nizko ceno, da se ne boji konkurence.

Želeč pripomoči, da tudi revne cerkve dobijo potrebne svete posode, se zadovoljuje s plačilom ob določenih obrokih, katere lahko stavi cerkveno oskrbnitvo. Podpisani pa javi, da si dovoljuje izplačevanje po 8%, kakor je sedaj v navadi. — Pričakujoč vsestranske naklonjenosti se že vnaprej zahvaljuje in s spoštovanjem podpisuje

Jožef Bonanni

naslednik Teodorja Slabarnja v Gorici.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega napravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja marj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dološlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dološljejo franko in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljalveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.